

Fertő-táj Szemle

Üdvözlét az olvasónak!

Álmodtunk valamit, hogy a Fertő-táj Világörökség értékeit egy újabb formában, egy újabb közönségnek is be tudjuk mutatni. Az elektronikus kiadvány egy negyedévente megjelenő szemle, mely ingyenesen elérhető a kiadványra feliratkozott érdeklődők számára. A periodika célja rendszeres fórumot biztosítani a tájról szóló népszerű tudományos és irodalmi cikkeknek, írásoknak. A szemle témái: természet – nemzeti park aktuális hírei, kulturális örökségek, felújítások, népszokások, rendezvények, beszámolók, rövid irodalmi alkotások, mondák stb. A táj múltjának minden gazdagságát, jelenének problémáit, jövőjének lehetőségeit, történetét, művészetét, kultúráját, szociográfiáját, nyelvi és néprajzi sajátosságait szeretnénk bemutatni. Hiszen a feladatunk nem kicsi. Örökséget kaptunk elődeinktől, még hozzá olyan örökséget, melyet a világ is egyedülállónak, különlegesnek és pótolhatatlannak tart. Olyan értéknek, mely nem csak a miénk, de az egész emberiségé. A szemlével szeretnénk hozzájárulni a táj, mint örökség feltárásához, értékeinek tudatosításához, a világörökség eszméjének terjesztéséhez. Végül egy kérés. Ha tetszik a kiadvány, kérem, terjessze!

Események:

Világörökség Nap 2012. 2001. decemberben világörökségi rangot nyert Fertő-táj képviselői 2003. május 18-án vehették át a világörökségi diplomát az UNESCO képviselőitől. Ennek emlékére minden évben megrendezzük világörökségi napot, a Fertő-táj Világörökség Magyar Tanácsa és a Civilek a Fertő-tájért Egyesület közös szervezésében. 2012-ben május 19-én, szombaton, kerül megrendezésre a világörökség napja, mely ismét valamennyi világörökség településen színes programokkal várja az érdeklődőket.

A Fertő, mint a bécsiek tengere: 2011. július 14-től október 23-ig tartott nyitva Bécsben a Fertő - a bécsiek tengere című kiállítás a Wien Museumban a Karlsplatz-on. A kiállítás kurátora Békési Sándor volt, aki külföldön élő magyarként hitelesen és meggyőző erővel mutatta be a tó múltját, kiemelve a közelmúltat, mikor a trianoni döntés után Ausztriához került a tó nagyobbik része. Ekkor fedezték fel ugyanis a bécsiek a tavat és lett a fővárosi polgárság kedvelt kiránduló és nyaralóhelye. A tó pótolni tudta némiképp a polgárok részére a korábban megszokott Adriát, mely más államalakulathoz került és erre játszott rá a fiatal tartomány, mikor a bécsiek tengereként pozicionálta a tavat. Így indult el a

klasszikus tömegturizmus útján a Fertő osztrák fele, melyben a napfény, a víz, a strand játszották a főszerepet. A fürdőélet hamar megélénkült és nem halt el, úgy mint Széchényi István, majd 100 évvel korábbi kísérlete Fertőbozónál. A tó nem csak, mint tó volt érdekes, hanem mint táj, mely teljesen elütött a hagyományos osztrák tájaktól, így egzotikum is volt a hegyekhez szokott osztrákok részére. A kiállítás inkább történelmi és idegenforgalmi jellegű volt, nem helyezte nagy hangsúlyt az élővilág és épített értékek bemutatására. Nagy előnye volt a kiállításnak, hogy túlzásoktól mentesen, a történelmi tényeken keresztül mutatta be a tavat és egyben mutatott rá, milyen kincs van a kezünkben. A témához kapcsolódik a Soproni Szemle 2009/2 számában Békési Sándor cikke, melyet innét tölthet le. http://fertotaj.hu/hu/egyesulet/ferto-taj_szemle

Bemutatjuk:

Honorarius curatorok a Fertő-tájon A Fertő-táj Világörökség Egyesület tagjai úgy döntöttek, hogy a térségben élő szakmájukban komoly érdemeket elérő tudósokat, művészeket és közéleti embereket felkérlik tanácsadónak. A tanácsadók, akik véleményükkel befolyással Fertő-táj Világörökség megőrzésére és fejlődésére szolgálhatnak, a honorarius curator címet kapták. A cím kifejezi, hogy tiszteletbeli posztról van szó és viselője elkötelezett támogatója a Fertő-táj Világörökségnek. A Honorarius Curatorok első ízben 2004. július 14-én vehették át megbízó levelüket a fertői Polgármesteri Hivatalban, azóta pedig bővült a megbízottak köre. Az Egyesület név szerint Bak Jolánnak +, Andrassy Péternek, Dr. Bessenyei Istvánnak, Dr. Gimesi Szabolcsnak, Grubits Jánosnak, Henn Mártonnak, Horváthné Hozspodár Katalinnak, Dr. Kárpáti Lászlónak, Kenessey Károlynak, Kovács Alajosnak, Kovács Györgynek, Dr. Merkei Attilának, Udvardi Imrénének, Völgyi Jánosnak, Dr. Winkler Gábornak adományozott honorarius curator címet.

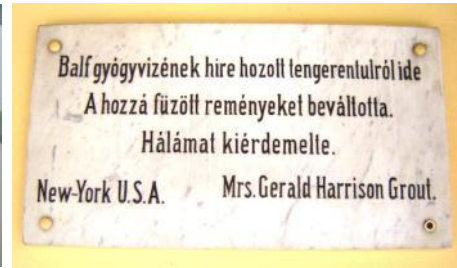
Természeti örökség:

A Fertő

Közép-Európa harmadik legnagyobb állóvize, az eurázsiai sztyeptepek legnyugatibb képviselője a Fertő. A „fertő” szó a magyar nyelvben sekély, iszapos, kénhidrogénes, bűzös állóvizet jelent. A mi „fertőnkre” a tavi elöregedés előrehaladott állapota, feltöltődés, iszaposság, sekélység, - nyáron a víz szélsőséges felmelegedése - télen pedig teljes átfagyása jellemző. A Fertő keletkezését a néprajz a következőképpen magyarázta:

Ahol ma a Fertő tó található, ott régmúlt időkben egy mély völgy volt. A völgyben sok szép lány élt, ezért a völgyet sem hívták másképp: Leányvölgy. Ebben a völgyben vadászott szívesen Fraknó ura. Egyszer azonban dél körül sötétség borult a tájra és heves vihar tört ki. A várúrnak sikerült egy kunyhóban, ahol egy özvegyasszony lakott a lányával, menedéket találni. A derék és szerény lány a várúrnak megtetszett. Ettől kezdve mindig meglátogatta, ha a környéken vadászott. A várúrnak azonban volt egy gonosz felesége, aki nem nézte jó szemmel, hogy férje a szegény özvegyet és lányát látogatta. Elfogatta a lányt és kijelentette: boszorkány. A szegény lányt halálra ítélték és a közeli tóba dobták. Ekkor a tó vize emelkedni kezdett, nőtt, nőtt és rövid időn belül elárasztotta a határt, az erdőket és a falvakat körös-körül. A szívtelen várúrnő is a habokban lelte halálát. Csak néhány embernek sikerült a hegyekbe menekülni. A menekültek később visszatértek a hegyekből és letelepedtek a tó partján. Ők alapították Neusiedlert. (Neusiedl am See)

A tó korát szakemberek 20 000 évre becsülik. A rómaiak Lacus Peiso éven ismerték. Id. Plinius is feljegyezte időszakos teljes kiszáradását, mely a történelem folyamán többször megismétlődött; utoljára az 1860-70-es években. Ősi háborítatlanságában a Fertő és a Hanság összefüggő vízrendszert alkotott. Hossza 35 km, szélessége 7-15 km, felülete 309 km². A víz sekély, mélysége állandóan változik a nagymértékben ingadozó vízellátás miatt. Átlagos mélysége 50-60 cm, de a legmélyebb részeken sem haladja meg a 180 cm-t. A víz hőmérséklete és sekélyisége következtében gyorsan követi a levegő hőmérsékletének változásait, nyáron a felső 10 cm-es részeken elérheti a 30°C-ot. A könnyen felkavarodó üledékrészecskék miatt, átlátszósága a nagy nyíltvízi területeken csekély. Vize nátrium-magnézium-hidrogénkarbonátot tartalmazó, szikes víz.

Jelenleg a tó felületének több mint a felét nádas borítja, ami nemcsak partszéli sávként jelenik meg, hanem a tó közepe, illetve középvonala felé is benyúlik, szabálytalan alakban. Ezáltal a nyílt vízfelület kisebb-nagyobb területekre, öblökre, sőt a nádasba zárt kisebb „belső tavakra” tagolódik, amelyek saját nevet viselnek. Ilyen pl. a Herlakni-tó, Oberlakni-tó valamint az Ezüsttó. Utóbbi nevét a víz szürkés, ezüstös csillogásáról kapta. A tó közepén a hínár, a moszatok és a szél összejátékából „boszorkánygyűrűk” képződtek. A Fertő-tótól keletre a Fertőzugban, az ősdunai hordalékkúpon mintegy negyven, lefolyástalan, sekély, szikes tó van, túlnyomórészt osztrák területen. Fertőújlaknál ez a geomorfológiai egység átnyúlik hazánk területére is. A Fertő vize, magas ásványi-anyag tartalma miatt gyógyhatással rendelkezik, amelyről Kis József orvos így írt.

" A Fertő tavába sok száz ember el jár nyáron fürödni. Némelyek 2-3 óra járásnyi földről is. Ha kérdezi az Ember ezeket, miért oly messziről is elfáradoznak a Ferdésnek kedvéért? felelnek: mert a Fertőben való fürdés hasznosabb, minden más vízben valófürdésnél, ámbátor nem hiszik ők ezt, arra magok sem tudnak tovább felelni. Akár honnét származott légyen ez a vetélkedés a 'Fertőről' a köznép között, annak okának kell lenni. Az értelmesebbeknek feleletjek pedig ez, mert , ugy mondanak tsudálatosan megkönnyebül az Ember Teste a 'Fertőben való fürdésre, a motskot kiváltképen le mosse az Ember bőréről, és mindenféle testi kihányást hamar meggyógyít. Gondolom ezen okból oda el járóknak száma gerjesztette már régről fogva a 'köznépnel az említett mondást. (Kis József orvos doctor: A Fertő Vízében való Fürdésről (1797.)

Nem új keletű az igazság, hogy a népi megfigyeléseket a modern tudományt sok esetben alátámasztja. A több évszázados tapasztalati tényekre korunk ad szakszerű magyarázatot. Így van ez a Fertő vízében való fürdésrel is. Kérdés, hogy honnan származik a víz gyógyereje? A már idézett Kis József soproni orvos a tó vízének kémiai összetételét vizsgálva ajánlotta a tóban való fürdést a gyenge testalkatúaknak, a sápkórósaknak, a lábadozóknak, a köszvényeseknek, számos adatot felsorakoztatva a gyógyhatás bizonyítékául. A kémiai vizsgálatok egyébként kimutatták, hogy a tó vize erősen lúgos kémhatású. Igazi síkvidéki szikes tó, amely a Balatonnál - az alacsonyabb vízálláskor - 33-szor töményebb. A különféle sók az iszapban is megtalálhatók, így gyógyhatásúvá teszik. Azt állíthatjuk, hogy a Fertő olyan, mint egy természetes gyógymedence. A tó vízutánpótlását főként a

csapadék (80%), valamint két patak, a Wulka és a Rákos patak felezi. Csodaszép természeti kincsünkre a legjobb rálátás, a Fertőboz felett emelkedő partoldal tetején, 1802-ben épített, klasszicista Gloriette kilátóról nyílik.

Épített örökség:

A balfi Szent József kápolna

A balfi gyógyfürdő tágas parkjában található az értékes, műemlékvédelem alatt álló barokk kápolna, az úgynevezett fürdőkápolna. A kápolna belsejében egy fekete márványtáblán a következő magyar szöveget olvashatjuk: „Szent József tiszteletére 1773-ban épült kápolnát 1913. június 16-án vette át Sopron szabad királyi várostól örökös római gróf Dr. Wosinski István Balf gyógyfürdő tulajdonosa és neje Wosinski-Siemens Mária grófné kötelezvéen Katalin, János, Ernő, István, Werner, József, Kázmér, Károly, Mária, Erzsébet nevű gyermekeiket és ezek utódait, hogy ezen Isten házáat, Isten nagyobb dicsőségére örök időken át fenn fogják tartani és gondozni.” A freskók a mennyezeten és a falakon a híres barokk festőtől, Dorfmeister Istvántól származnak. A mennyezet közepén az a bibliai jelenet látható, ahol Krisztus a tó partján betegeket gyógyít. Valószínű ez az egyetlen freskó Magyarországon, mely a fürdés és gyógyítás közötti összefüggést ábrázolja.

A falakon az oltár mellett a mester finom paszellszínekkel Szent Annát és Szent Joachimot festette meg. Az ugyancsak Dorfmeister Istvánnak tulajdonított oltárkép Szent Józsefet ábrázolja a gyermek Jézussal, a kisebb, gazdagon díszített kép pedig Mária a Szentlélek mátkája. A díszes rokokóoltár a soproni mester, Sedelmeyer András munkája. Az oltár két oldalán Szent Péter és Szent Pál aranyozott szobra áll. A kápolna homlokzatán látható Sopron város címere és egy fülkében Szent József szobra. Az emlékművet az északi oldalon a hadikórház katonái állították hálából Wosinski-Siemens Máriának 1916-ban. 1898-ban vásárolta meg Dr. Wosinski István orvos a Krisztus után 180 körül, a római kor óta ismert gyógyfürdőt Balfon. Jelentős anyagi ráfordítással korszerűsítette a monarchia egyik legismertebb fürdőjévé, melyet Karlsbad-dal és Franzenbad-dal együtt emlegettek. Balfon egyrészt kéntartalmú források vannak, amely különösen reumás megbetegedések gyógyítására alkalmas, másrészt lítiumtartalmú borvíz, az ismert „Balfi víz” ásványvíz. Dr. Wosinski szanatóriumában nemcsak a gyógyvizet használta, hanem a Fertő-tó gyógyhatású iszapját is. Létesített ezen kívül egy gyógyintézetet epilepsziásoknak, egy munkás-szanatóriumot és egy kollégiumot szegények számára.

A II. világháború után a fürdőt államosították, csupán a Szent József kápolna maradt a család tulajdonában. A kápolnát továbbra is a Római Katolikus Egyház használta, de a közben elvégzett renoválások nem terjedtek ki az épület hosszú távú megóvására. 2008-ban a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal felhívta a tulajdonosok - akik időközben bel- és külföldön szétszórtan élnek – figyelmét a kápolna rossz állapotára. Leomló épületelemek miatt életveszélyessé vált, és az alapfalak a vízbetörések és a környező fák benövő gyökérzete miatt kárt szenvedtek. Ezt követően az érintettekkel való megbeszélés alkalmával az eisenstadti Paul Szimak, /A-700 Eisenstadt, Rochusstr. 7. Ausztria,/ Gróf Dr. Wosinski István dédunokája késznek mutatkozott a renoválás költségeinek átvállalására. Ezért a tulajdonrész többségét ráruházták. Teljes részesedése jelenleg 95,5 %. Ekkor a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal pontos utasításai és kívánsága szerint - Istennek hála - hozzá lehetett fogni a munkához. Paul Szimak 2009. évben felújította a teljes tetőt, és a párkányzatot a toronyhoz illően rézszegéllyel fedette. A kápolna körül lefolyóárkot ásított és becsövezette. A munkát nagyban nehezítette a nagyon sűrű és vastag gyökérzet, mely itt-ott már az alapot is átszította. A lábazatnál a vakolatot kívül és belül leverték és speciális vakolattal újították fel. Az ablakokon és ajtókon minden homokkőszegélyt, Szent József szobrát és a grófné emlékművét nagyon szépen meg lehetett tisztítani, ki lehetett javítani és impregnálni. Ablakok, ablakrácsok és az ajtók részleges felújítása – helyenként cseréje - megtörtént. A kápolna belsejében a régi, törött, eredeti burkolólapokat ugyancsak régi, de ép lapokkal cserélték ki. A bejárat új, valódi homokkőlépcsőfokokat kapott. Megújult a Mária szobor, és szépen lecsiszolták a kőbarlangot is. A padokat helyreállították és újrafestették, az egyházközség pedig padfűtéssel látta el. A felújított faemelvény az oltár előtt bíborvörös szőnyegborítást kapott. A tulajdonos minden napját - reggeltől késő estig - a helyszínen munkával töltötte.

2010. évben következett az értékes Szent József oltár felépítményének restaurálása – ugyancsak a KÖH irányításával, - melyet Herendi Károly szombathelyi restaurátor végzett el, a főoltárkép - és a kis Mária kép felújítását pedig Marosfalvi Antal festőművész-restaurátor végezte. Megújult a Szent Antal szobor, a falra 4 db gyönyörű – az oltárhoz illő - falikaros lámpa került. A felújítás minden kis részletre kiterjedt, melynek munkáit Paul Szimak, és felesége Viola Szimak nagyon jó érzékkel és hozzáértéssel vezette. Csak a tolmácsolás, levelezés és egyéb ügyintézés elvégzésében segítette őt a felügyeleti teendői mellett Veöreös András a KÖH képviselőjében, és az egyházközség képviselője Csukovits Györgyné.

2011. évben a harangok, a tartószerkezet, és az automatika korszerűsítése következett, melyet a GRASSMAYR Innsbruck cég végzett el, ők öntötték a nagyobbik elrepedt harang helyett újat. A munkát nem az ajánlati ára, - hanem a korszerűbb és megbízhatóbb minősége és technikája miatt nyerte el az osztrák cég, Gombos Miklós magyar harangöntővel szemben. A kivitelezésben segítette őket az egyházközség két embere, Varga Csaba és Csukovits György, az elektromos munkákat, és a harang hazaszállítását Innsbruckból is ők végezték. A kápolna épület felújítását – amellet, hogy nem is Magyarországon él – Paul Szimak egyedül finanszírozta. A restaurálás - és a harang korszerűsítésének költségeit a kápolna tulajdonosa Paul Szimak, és a Balfi Egyházközség már közösen állta, de a summát itt is a tulajdonos fizette, az egyházközség önkéntes vállalása mellet.

A kápolna előtti feltöredezett kőburkolatot a Szanatórium kiskockakő burkolatra cserélte, melyhez Sopron Város adta a kockaköveket. A padfűtéshez a Győr-Moson- Sopron- Megyei Önkormányzattól

200 000,- Ft támogatást kapott az egyházközség. A teljes külső homlokzat, - és a kápolna belső - új színekben ragyog: „Isten nagyobb dicsőségére”. A kápolnát a balfi és kiskópházi katolikusok, nagyobb részben azonban a fürdő betegek látogatják az ország minden részéről, de külföldről is: itt imádkoznak erőért, és itt adnak hálát gyógyulásukért. 2011. július 9.-én szombaton 15⁰⁰ órakor volt az új harang ünnepélyes megáldása hálaadással, melynek megszervezését a katolikus egyházközség és a tulajdonos vállalta. A kápolna a Balfi Egyházközség használatában áll, de a tulajdonos áldozatvállalása nélkül az egyházközség csak az igen sürgős - hosszútávra nem megóvó - munkákat tudta elvégezni, így annak állapota egyre rohamosabban romlott. Az épület a gyönyörű, védett fürdőparkban is elhanyagolt képet mutatott, így nemcsak az egyházközség - hanem az örökségvédelemért mindnyájan - nagy köszönettel és elismeréssel tartozunk. Elgondolni sem lehet, mi lett volna a sorsa a gyönyörű épületnek és freskóknak, ha nem történik meg ez a csoda!

Írta: Csukovits Györgyné egyházközségi képviselő

Monda:

Földalatti csatorna a Duna és Fertő között?

Élt egyszer György, egy bizonyos Seifried nevű ruszti polgárnak fia, aki 1381-ben a bécsi egyetemen diákoskodott. Szegény volt az istenadta, mert még a négy egész garasból álló tandíjat is elengedték neki. Annál inkább becsületére válik, hogy mégis szert tett arra a kutyabőrös diplomára, mellyel immár, mint valóságos kirurgus maga akarta megkeresni kenyerét Ruszton, boráról híres szülőföldjén. De előbb körül akart tekinteni hazájában, Magyarországon is, melynek határait akkoriban három tenger habja mosta; talán kíváncsiságból, talán azért is, hogy polgártársai előtt, mint afféle világlátott embernek, annál nagyobb legyen a tekintélye. Ami kis lim-lomja, mesterségéhez való szerszáma volt, ezt a rendesen közlekedő boros szekerekkel haza küldötte, a többi útravalót pedig becsomagolta bőrtáskájába. Ide került a drága kutyabőrös diploma is, mert ezt a kényes portékát nem akarta más kezeire bízni. Mikor ez is megtörtént, nyakába kerítette a tarisznyát, fogta pálcikáját és felült a bécsi Nagy-Duna egyik lefelé induló hajójára. A hajó azonban odaveszett az egyik veszedelmes örvényben, de a mi Györgyünk, hogyan, hogyan nem, szerencsésen kivergődött a forgó hullámokból, s egy jámbor remete csakhamar csónakjába szedte, s kivitte a partra. György tehát megmenekült, de a tarisznya, meg a benne lévő kutyabőrös diploma odaveszett. Mégis nagy volt az öröm, mert életből csak egy van, de diplomát idővel lehet még újat szerezni. György ment egyenesen haza Rusztra, s ott fűnek-fának elpanaszolta szerencsétlenségét. Voltak, akik elhitték, ezek között volt az ő áldott édesanyja is; hanem bizony sokan, igen sokan hamiskásan mosolyogtak a hír hallatára, s hétszámra élcelődtek a szegény fiún, akinek a diplomája oly szerencsétlenül elúszott. Édesanyja vigasztalta, bátorította a fiút, hogy közel van a szüret, kapnak a mustért ennyi meg ennyi font ezüstöt, azért aztán válthat magának Bécsben új diplomát. Györgynek mégis igen fájt a gyanúsítás. Nagy bújában kerülte az embereket s rendesen egyedül sétálgatott a Fertő partján, melynek vizei Rusztnál még mostanság is egész a város faláig érnek. Mindig a szüreten, meg az elveszett diplomán járt az esze. Egyszerre csak valami feketeségen akad meg a szeme, ott himbálódzott a vízen, a partnak verődő piszkos habok között. Egy kis száraz ággal kihúzta a partra s látja, valóságos bőrtarisznya, olyan, mint az övé volt. Kinyitja, lassan, óvatosan; hát, beillenék bizony csodának is, benne van a diploma, a kutyabőrös diploma, meg sem ártott neki a hosszú úszkálás; csak itt-ott volt egyik-másik betűje kissé elmosódva. Nosza, szalad most a

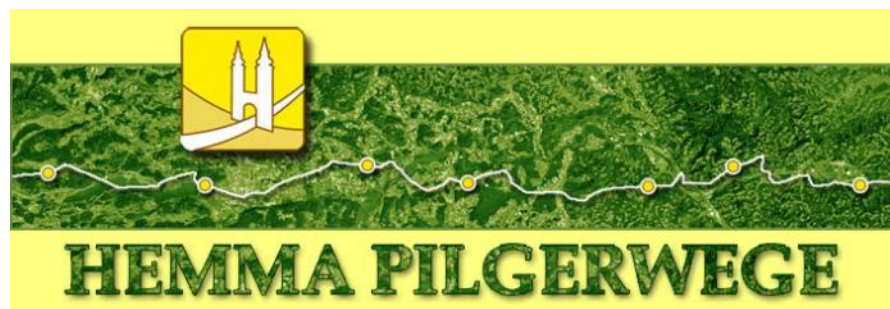
tarisznyával, az írással édesanyjához, a bíróhoz, a plébánoshoz, az urasági tisztartóhoz, kik is aztán egyesült erővel kiolvasták a diplomából, ami benne volt. Hogy tudni illik György, Seifried becsületes ruszti polgárnak fia, immár a kirurgiának valóságos mestere; de kiolvasták belőle azt is, ami nem volt benne, hogy a Fertőt a Dunával ezek szerint valami földalatti csatorna kötheti össze, s maga a Duna táplálja bőséges vízzel és hallal. Akadnak, akik ennek a mondának ellene mondanak, szerintük nem a bécsi diák úszta meg a Duna folyónak híres örvényét, hanem egy becsületes kádárlegény, aki utóbb vándorlásai folyamán Rusztra is elvetődött, és itt, a Fertő iszapos parti vizében megtalálta egyik, a Duna örvényében eltűnt kádárszerszámát. Ez a szerszám pedig afféle szépen faragott kis fasulyok volt, amilyennel régen a faabroncsokat szokták a hordókra rászorítani. Akár így, akár úgy volt, a lényeg ugyanaz, akkoriban terjedt el a híre, hogy a Fertőt a Dunával földalatti csatorna köti össze. Idők folytával az iszap, meg az örvénybe hordott kövek nagyot változtattak ezen a dolgon. A csatorna betömődött, a Fertő megcsappant, sőt hébe-hóba egészen ki is száradt. Csak apró patakok tartják benne a lelket. – A mondát Pap bácsi (Mohl Adolf nyomán) közöljük.

Projektjeink:

PILGRIMAGE AT-HU Zarándoklás és búcsújárás Közép-Európában - Zarándokutak közép-európai hálózatának kiépítése az osztrák-magyar határtérségben

Előzmények

Kelet - Ausztriában több hagyományos zarándok útvonal kitáblázására, turisztikai és spirituális termékké fejlesztésére is sor került az elmúlt években. Ezek közül egyesek határon átnyúló módon az INTERREG IIIA program támogatásával valósult meg, mint például a Bécset Máriacellel összekötő Via Sacra, vagy a szlovén – stájer - karintiai határtérséget átszelő Hemma út, illetve Burgenlandban a „Zarándokok és búcsújárók nyomában” című projekt, ami lehetővé tette az útvonal kijelölést és kitáblázást a hagyományos zarándokútvonalakon valamint búcsújáró helyeken, mint Boldogasszony (Frauenkirchen), Loretto vagy a Rozália kápolna.

Ausztriában ezen fejlesztéseknél megpróbálták egyensúlyt tartani a spirituális, szakrális, vallási elemek és szempontok és a turisztikai, marketing súlypontok között. Ez azért fontos mert az újonnan létrejövő kínálattal mind a „puritán” zarándokok „igényeit” ki kell elégíteni, illetve a nem kimondottan zarándok célzattal úton levők, kirándulók elvárásaira is figyelemmel kell lenni.

A Via Sacra zarándokút projektgazdái 2007-ben keresték meg a magyar partnereket, hogy közösen tegyenek lépéseket az osztrák-magyar határtérségben évszázadokon át használt hagyományos zarándokutak újra élesztésére. Az első találkozóra 2007. május 18-án Sopronban a Bencés Ház

Káptalan termében került sor, ahol a Nyugat-Dunántúli régió búcsújáró helyei (Celldömölk, Vasvár) zarándok csoportjai (Kópháza, Kőszeg, Lukácsháza, Szentgotthárd) és turisztikai szakemberei találkoztak az alsó-ausztriai, stájer és burgenlandi kollégákkal, akik bemutatták az előzőekben bemutatott osztrák projekteket. Az első lépéseket követően - ahol egyértelművé vált a résztvevők együttműködési szándéka - az Osztrák Szövetségi Gazdasági Minisztérium anyagi támogatásával 2008 tavaszán megindult egy osztrák-magyar határon átnyúló a határtérség egészét átfogó zarándok projekt előkészítési munkája.

A térségi érintetteken kívül csatlakozott a munkához a Mária Út Egyesület, akik a Csíksomlyótól Máriacellig tartó zarándokút kiépítését kívánják hosszú távon megvalósítani, s ebben a folyamatban fontos szerepet játszana az ausztriai és nyugat-dunántúli szakasz pilóta akcióként való megvalósítása.

A pályázat 2009 áprilisában került benyújtásra, amiről a program közös monitoring bizottsága 2009 júniusában hozott támogató nyilatkozatot.

A PROJEKT FŐBB PARAMÉTEREI

Projekt időbeli keretei

2010 - 2012

Projekt partnerek

Ausztriában

- Regionalmanagement Burgenland (vezető partner) - felelős a projektmenedzsmentért
- Niederösterreich Werbung – felelős a marketing tevékenységek koordinációjáért
- Jacobswege Österreich – felelős a nemzetközi hálózatépítésért
- Regionalmanagement NÖ-Mitte – felelős a termékfejlesztésért

Magyarországon

- Vas Megyei Önkormányzati Hivatal – felelős az útvonal kijelölésért, kiépítésért, magyar oldali koordinációért
- Fertő-táj Világörökség Egyesület – felelős a magyar oldalon a nemzetközi hálózatépítési feladatokért valamint a termékfejlesztésért és kínálatbővítésért

Tervezett útvonal A magyar oldalon két részre bontható a tervezett útvonal:

- Vas megyében a Mária út főútvonalával megegyezően az országhatártól Kőszeg – Sárvár – Celldömölk, valamint a Mária út leágazásaként a Celldömölk – Vasvár – Körmend szakasz kerülne kijelölésre. Innen pedig a Szent Márton (Via Sancti Martini) út már meglévő szakaszai jelentenék a visszakötést Szombathelyen keresztül Kőszegre, ami a megyén belül egy zárandok körutat adna ki (Vasi szív.). Ez megközelítően 200 km hosszú útszakaszt jelent.
- a Sopron-Fertőd kistérségben a zárandok útvonalakat és búcsújáró helyeket tekintve az útvonal a következő településeket érintené: Sopron (Soproni hg.) - Harka - Kópháza – Nagycenk – (Fertőboz) – Hidegség – Fertőhomok – Hegykő – Fertőszéplak - Fertőd –Sarród – Fertőújlak. Ez az útvonal az Urak asztalánál a határt átlépve Rozália kápolnánál csatlakozna a Burgenlandi Máriacell úthoz, észak-keleten pedig a Fertőzugon áthaladva Boldogasszonynál a Neusiedler See/Fertő zárandok úthoz. Ez a szakasz megközelítőleg 40 km hosszú.

Projekttevékenységek munkacsomagokként (MCS)

MCS 1 - Projektmenedzsment	A projekt átfogó koordinációja.
MCS 2 - Hálózatépítés és koordináció	Az osztrák-magyar határtérségben kiépülő zárandok útvonalak hálózattá szervezése, kapcsolódás európai zárandokutak rendszeréhez. Ausztriában már működő országos és határon átnyúló zárandokút hálózaton keresztül egy közép-európai termék, kínálat részévé válik a magyar szakasz is.
MCS 3 - Útvonal kijelölés, átfogó irányító rendszerek kialakítása	útvonal kijelölés, kitáblázás, információs pontok, - táblák többféle méretben, utak fenntartása
MCS 4 - Kínálat- és termékfejlesztés	A zárandokútvonal kisebb területi egységein (pl. kistérség) a zárandokok, turisták által igénybevett szolgáltatások (szállás, étkezés, „spirituális szolgáltatások”, rendezvények, szabadidős kínálat) felmérése, rendszerezése és az érintett szereplőkkel (önkormányzat, egyházközség, civil szervezetek, idegenforgalmi-, gasztronómia szolgáltatók) egységes kínálattá fejlesztése, közös programok, tematikus rendezvények kialakítása.
MCS 5 - Marketing, értékesítés	közös kiadványok, útikönyv, térkép, hirdetések írott és képi médiában, kiállításokon részvétel, honlap stb.

A projekt következő tervezett rendezvényei: 2012. február 9. Sopron Bencés templom: találkozás Rozsnyai Margittal, aki többször megjárta az El Camino-t, 2012. április 3., Húsvét előtti zárandoklat Kópháza – Asztalfő, 2012. szeptemberben nagy zárandokkonferencia Sopronbánfalván.

A cikket írta: Vissi András (Scardobona Consulting)

EUROPEAN UNION
European Regional
Development Fund

Creating the Future
AT-MHU 2007-2013

nos-mitte
Regionalverband
Lebenswerte schaffen

Érdekes weboldalak: <http://www.ferto-neusiedlersee.hu/>

Fertő tavi híd-ökológiai tájékoztató rendszer

Kiszáradás | Hogyan használjuk a honlapot? | Hírek, újságok | Projektok | Víz Környezetvédelem | Hírszerző | Információk | Letöltések | Oldalak

Fertő tavi híd-ökológiai tájékoztató rendszer

Naturtörténet | Vízrajz | Állatvilág | Hal | Hal-Halászat | Természetvédelem | Történelmi

Hal-Halászat

A Fertő tó szemben pl. a Balatonnal halbiológiai szempontból nem tartozik a jól feltárt vízterületek közé, amit többek között társadalmi, történelmi, gazdaság történelmi okokkal magyarázható. Hasonló okokkal magyarázható a Fertő tóra, most már közismerten káros hatással bíró idegen fajokkal történő népesítések is.

Napjainkra ezek a társadalmi, gazdasági tényezők átalakultak, mind inkább a természetvédelem, az okszerű lághasználat és nem utolsósorban a túrtizmus kerül előtérbe. Ezek az új igények mind inkább meg fogják majd követelni a tó minél mélyebb és szélesebb körű feltárását a halak vonatkozásában is.

Rácz Ernő az ÉDUKÓVÍZŐ nyugalmazott munkatársa a Fertő, Hanság, Duna c. közigazgatásban így jellemzi a Fertő halászatát, halállományát: "A Fertő bőven adott az ill. élőnek halat, a legtermészetesebben a ponty fordult elő, de szépen volt harcsa és csuka is, ez utóbbi leginkább a pomogyi nádasokban élt. A medence mosoni részén gyakori volt a kárász, (innen ered a kárásztó név, míg a déli oldal vízfolyásait a keszeg, (Keszegér) látogatta. Az árvek alkalmával igen értékes dunai halak például lazac maradtak vissza a hansági tavakban."

Tejes anyag PDF formátumban [Hal-Halászat](#)

Állapot: adatok (2012-01-12 10:40):
 szélirány: 267 °
 szélesség: 2.4 m/s (10 perc átlaga)
 lég hőmérséklet: 9.3 °C
 víz hőmérséklet (víz felszín): 3.6 °C
 víz hőmérséklet (mélységenként 50cm): 3.5 °C

A kiadvány fotóit a Fertő-Hanság Nemzeti Park és Fertő-táj Világörökség Magyar Tanácsa bocsátotta rendelkezésre.

Felelős szerkesztő: Taschner Tamás

Szerkesztőség: Fertő-táj Világörökség Magyar Tanácsa Fertőd Haydn u. 2.
www.fertotaj.hu

